

प्रयुक्तत्वं कारणभावात् कार्यभाव इति प्रतीतिसाक्षिकः
स्वरूपसम्बन्धविशेषः तत्प्रतियोगिजन्यतादृशप्रतियोगिकत्वं
तत्प्रयुक्तत्वं । भवति चाव्यवहितपूर्ववर्त्तितारूपसमभिव्या-
हारसम्बन्धेन घटपदनिष्ठानुस्वारपदस्य व्यतिरेकप्रयुक्तो
घटवत्कर्मत्वमिति भेदान्वयबुद्धिभाव इति । घटपदस्यानु-
स्वारपदवत्त्वं तादृशान्वयबोधस्याकाङ्क्षा । एवं विनिगमना
विरहेणाव्यवहितोत्तरवर्त्तितारूपसमभिव्याहारसम्बन्धेना-
नुस्वारपदनिष्ठस्य घटपदव्यतिरेकप्रयुक्तोऽपि घटवत्
कर्मत्वमिति भेदान्वयबुद्धिभाव इति तादृशान्वयबोधेऽनुस्वा-
रपदस्य घटपदवत्त्वमपि आकाङ्क्षा । अव्यवहितपूर्ववर्त्तिता
रूपसमभिव्याहारसम्बन्धेन घटपदस्य कर्मत्वपदवत्त्वम्, अ-
व्यवहितोत्तरवर्त्तितारूपसमभिव्याहारसम्बन्धेन कर्मत्वपदस्य
घटपदवत्त्वञ्च न घटवत् कर्मत्वमिति भेदान्वयबोधे आकाङ्क्षा-
अव्यवहितपूर्ववर्त्तितारूपसमभिव्याहारसम्बन्धेन घटपद-
निष्ठस्य कर्मत्वपदस्याव्यवहितोत्तरवर्त्तितारूपसमभिव्याहा-
रसम्बन्धेन कर्मत्वपदनिष्ठस्य घटपदस्य च व्यतिरेकयोर्घटवत्
कर्मत्वमिति भेदान्वयबुद्धिभावाप्रयोजकत्वात् । कारणाभाव-
स्यैव कार्यभावप्रयोजकत्वात् अव्यवहितपूर्ववर्त्तिता-
सम्बन्धेन घटपदनिष्ठस्य कर्मत्वपदस्याव्यवहितोत्तरवर्त्तिता
सम्बन्धेन कर्मत्वपदनिष्ठस्य घटपदस्य भेदान्वयबुद्ध्याव-
हेतुत्वात् ।

‘वेदान्तपरिभाषायान्त अन्यथोक्तं यथा तत्र
पदार्थानां परस्परजिज्ञासाविषयत्वयोग्यत्वमाकाङ्क्षा क्रिया-
श्रवणे कारकस्य कारकश्रवणे क्रियायाः कारणश्रवणे
इति कर्त्तव्यतायाश्च जिज्ञासाविषयत्वः । अजिज्ञासो-
रपि वाक्यार्थबोधोऽद्य योग्यत्वसुपासं तदवच्छेदकञ्च क्रि-
यात्वकारकत्वादिकमिति नातिव्याप्तिः । अभेदान्वये च
सनानविभक्तिकपदप्रतिपाद्यत्वं तदवच्छेदकमिति तत्त्वमस्यादि
वाक्येषु नाव्याप्तिः । एतादृशाभिप्रायेणैव बलाबलाधिकरणे
“सा वैश्वदेव्यामिक्षा वाजिभ्यो वाजिनः”मित्यत्र वैश्वदेव-
यागस्यामिक्षान्वितत्वेन न वाजिनाकाङ्क्षेत्यादिव्यवहारः ।
ननु तत्रापि वाजिनस्य जिज्ञासाविषयत्वेऽपि तद्योग्यत्व-
सम्बन्धेन, प्रदेयद्रव्यत्वस्य यागनिरूपितजिज्ञासाविषयताव-
च्छेदकत्वात् इति चेन्न स्वसमानजातीयपदार्थान्वयबोध-
विरहसङ्गतप्रदेयद्रव्यत्वस्यैव तदवच्छेदकत्वेन वाजिन-
द्रव्यस्य स्वसमानजातोर्यामिक्षाद्रव्यान्वयबोधसङ्गतत्वेन
नोदभावच्छेदकत्वाभावात् । आसिद्धायान्तु नैवं, वाजिना-
न्वयस्य तदाहपस्यानात् । उदाहरणान्तरेणपि दुर्बलत्व

प्रयोजकाकाङ्क्षाविरह एवमेव दृष्टव्यः । “आकाङ्क्षेयं
तदुक्तया नैव गन्तुं समर्थेति” पटाङ्कदूतम् “साकाङ्क्ष
शब्दैर्योबोधः पदार्थान्वयगोचरः” इति “दोग्यताधर्गता-
काङ्क्षा शब्दनिष्ठानुभाविका” इति शब्दशक्तिः “वाक्यं स्वाद्यो-
ग्यताकाङ्क्षासत्तियुक्तः पदोऽयः” सा० द० “आकाङ्क्षाप्रतीति
पर्यवसानविरहः स च जिज्ञाकरूपः” सा० द० ।

आकाङ्क्षितं त्वि० आ+काङ्क्ष-कर्मणि क्त । इच्छाविषये ।
आकाङ्क्षितं त्वि० आकाङ्क्षति आ+काङ्क्ष-णिनि । इच्छा-
वति “अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञोविधिरुच्यते इत्युच्यते । यद्यप्यस्य
वेति मनः समाधाय स सात्विकः” गोता । स्त्रियां ङीप् ।
“तं भाषार्थप्रसवसमयाकाङ्क्षिणीनां प्रजानाम्” रघुः ।

आकाय पु० आ+चि-कर्मणि घञ् चितौ क्तम् । १ घीय-
मानेऽनौ “आकायमग्निं चिन्वीत” सि० कौ० ७० ० निवासे
इति केचित् तत्र कुत्वं चिन्त्यमूलम् ।

आकार पु० आ+क-घञ् । १ सू०, ० अयवसंस्थानविशेषे
च । आक्रियते आविष्कृत्यते चृद्धतीभाषेऽनेन आ-
क-करणे घञ् । ३ चृद्धतभाषायेदके मुखप्रसादवैगर्गरूपे
प्रीत्यप्रीतिरूपयोर्देहचेष्टने । भाषे घञ् । ४ चृद्धगतभाषायेदने,
५ इङ्गिते च । “आकारम्यादयानोऽपि न शक्योर्विनि-
गृहीतम् । बलाद्धि विष्टणोत्येव भावमनगतं नृणां”
“आकारमष्टशप्रज्ञः” रघुः । “तस्य संततमन्त्रस्य गूढा-
कारेक्षितस्य च” रघुः । इङ्गितं चृद्धतीभावो बहिराकार
आकृतिः । सञ्जनः । ईतादात्म्ये ७ अभेदोपगमे च ।
आकरस्य सांख्यादिभतसितः अभेदस्थानीयः पदार्थभेदः
विषयिताविशेषो वा । “यत् संबद्धं सत् तदाकारोक्तेऽस्य
विज्ञानं तत् प्रत्यक्षमिति” सां० सू० । “सम्बद्धं भयत्
सम्बद्धवत्त्वाकारधारि भवति यद्विज्ञानं बुद्धिदृष्टिस्तम्
प्रत्यक्षम् स्वार्थसन्निकर्षजन्याकाराश्रयो वर्त्तः प्रत्यक्षमिति
फलितम् । “दृष्टिः संबन्धार्थं सर्पती” त्यागासिद्धत्वात्
दृष्टेर्न सन्निकर्षजन्यत्वमित्याकाराश्रयग्रहणम् चक्षुराद-
द्वारकबुद्धिदृष्टिश्च प्रदीपस्य शिखातुल्या बाह्यार्थसन्निकर्षी-
नन्तरमेव तदाकारोक्तेऽस्मिन् भवतीति नासम्भवः” भा० ।
वेदान्तिभिरपि अन्तःकरणस्य सात्त्विकस्वरूपकारेण बुद्धि-
दृष्टेस्तदाकारत्वसुरीयतं यथोक्तं पटा० परिभा० । ‘यथा
तद्वागोदकं क्षिद्राक्षिर्गत्य कृत्यात्मना द्यौदारान् प्राविश्य
तद्देयं चक्षुराद्याकारं भवति तथा तेजसमन्तःकर-
णमपि चक्षुरादिद्वारा घटादिविषयदेशं गत्वा घटादि-
विषयाकारेण परिणमते । स एव परिणामी दृष्टि-